

Ота безкрайня мертва далечінь

Ігор Павлюк

...Ота безкрайня мертва далечінь —
Мелодія мелодії душевної.
І жити лінь, і помирати лінь
У просторі між мамою і левами.

Калина міста і бетон села —
В моїй крові, що на Дніпрі розведена.
О долі, долі — крапельки з весла.
Не люди, тільки долі є поетами.

А ми живем під небом просто так.
Заради Бога істини зрікаємось...
Розбійники із двох сторін Христа.
Хрести ростуть по всіх кутках безкрайності.